

GPS abò dze tē jes?

TÓMK FÓPKA

Global Positioning System. Že co?! Nē, dži-pi-es to znaci. Ale že co?! Systema satelitarnégò nalóżaniō, nē. Bückù tē. Tēli lat ce w szkole uczélē pò janieškù, a jesz sā głupie pitôszl? Po hamerikańsku je napisóné, bò to jich rząd płacy za ne 31 sateilitów, co lôtajają odnajd-donajd midzë miesiądz a zemią. A mē dzáka temù mòżemē chutkò sā doznac, dze jesmē. Knypsóm i wiém, że... w Chwaszczénie, doma, na lóžkù. Razā ze mną wié o tim caļi swiat, a w całoscē amerikańsczé wójskò, co pewno dulczi, zebē leno czasā co złégò na jich prezydeńta nie plestnac. Jo, jo. Bò to nie je pôłsczi prezydeńt...

Bò Amerika je wszadze. Swòje radarowé ùszéska szpêczej. Antenē sā grzeją, kò wszêcze kòmórkowé rozmowé jidą colemało bez USA. Prawie jeden Dżon na Alasce czuje, jak pòd Bòrową Wâdzczénô diktéje chłopowi listā do kùpianio:

– Chlebë sztërë. Lenô bez makù pòsépónégò, nôlepi rzniâté, tacze letkò spiekłé. Z biedronczi.

– What's „badronka”? – pitô żôlnierz drêdzégò, co mô na słuch na Kaszëbskù Zjôdnoota.

– Meal or something... Better listen to this:

– Nasze czôrno-żôlté je o dzél żôlcészé i czôrniészé od czôrno-żôltégò Kaszëbskò-Pòmòrszczégò Zjedzeniô! I grif je grifniësz!

Dzes bénë amerikańsczegò kontineńtu codzienno zlewają sā pòmâk kaszëbsczé, kòmórkowé gódczi: „Jo! Piätnôsce. Na wieczi wiekow. Aha. Pól fûnta mączi, kilo cékru. Smiecë przebierac, jesz co?! Tónk je w Irlandii na robótach. Myhym. A ta jegò so jednégò czôrnégò nalazla. To dzeckò téz czôrné. Tačzé fejnë, kràconé kléšczci. Jo. Arab czé jiny rap. Jidâ, jidâ na pielgrzimkâ. A wezkój, spróbujé tim wizirâ. Sélom kùska dlô mègò dzewùska. Czedé mògâ przińc? A czedé nie mdze kòl ce nikögò doma? Ti barani we Warszawie sobie próg zamrozëlë. Jak, jaczi próg? Zebē wiacy na bòrg brac. Taczi próg. Gôdajâ cę – prosto ležimé...”

A jô ležâ i nie ležâ, bò jem sā kùreszce wékraglòl bùten. I régnal na wanogâ nową. Z familią. Z džipiesâ prawie, co jem gò so na tâ leżnosc sprawił. Wklepôl mù, dze mô sā czerowac. I dali sā nick nie czeréjâ. Gôdô do mie biaľka-dži-pi-es-ka. A rózne mô te swòje kòmeńdë. I nié wiedno na temat. Kò jak

**Bò Amerika
je wszadze.
Swòje radarowé
ùszéska szpêczej.**

w żêcym... Jadâ z familią prostą drogą a ta mie „skrącë w lewò”, gôdô. A tuwò ani drózczci, ani stegnë nawetk. A jesz las do tegó. Wejle, jinô, żêwô gps-ka stoi przê drodze! Nie wzéróm, bò mòja biaľka mie na niâ taczi antispamòwi filter założa. Terô, jak kômÙnia nama zalegalizuje ne prosté i krzêwé-tutczci, ône biédné wierâ z kasoma fiskalnyma bâdą stojale... Ale za to paragon klieńt dostónie. I wépisné mdze, co i jak, i kùli za kùli. Môže co spùszczą z prizu przê tim? Jaczi rabat dadza? Abò chòc arbatâ z rabatâ? Nê, chòc co do pòpicô. Tec samé jagòdë to je kâsk za mało...

Na szczesć mojnô pilëje, cobé człowiek prosto wzéról. Tam, dze trzeba. Nié jak ti bòrowicë od prezydeńta Pòlszczi, czej ten bél z wizytacją na

Ukrainie... Dôlëbóg! Czêste jaja z bòrowikoma. Chcemê prosto rzec: takô prezydeńckô pražnica.

Jedzemë, jedzemë „Opasuj, fotoradar”. I je „Za 600 métrów zjedzé w lewò” I zjézdzom. Miasto Łódz i miastowô tropa. Stoją wszêtcé. Na pasu z biaľci stronê mréczi czéstocenkò ze stolémnym chłopiszczâ bénë. Jaż dzyw, że tam wlôzí. I do te ta ceda na széj. Že téz on so ji nie przêdeptnie, czej gazu dodô...

Stojimë. Wszêtcé stoją. Trąbią. A hêc niemòżebnô. Trzë gùbë na blësy. Tata, nie nerwùj sâ. Dži-pi gôdô: „dôj so pòkù, zažij tobaczi”. Zažiwom. Pò môji stronie za szibâ familia mòdla „2+3+scyrz”. Psëskò, diszacé, mô jazék wéwiésszoné. Z têlu widzâ w zdrzadeliu przelâkłą biaľką, co ji tampéta spłiwo w dekolt. Klasyczny kôla czeru chwit „za dzesâc drêgô” i sztiwny kark. Z przódku szczâjków trzech równo cziwie sâ w ritm nowego dokazu Werónczi.

Dze sâ wekwizrë a dze, do zwierza gromistégò, je Gduńsk?! Tegò dži-pi-maszinka nie gôdô. A dobrą gôdzénâ ju sâ kracymë. Pòmału kùńczâ sâ rizowé wafle. A znaczi przê drodze... nick nie znaczą. Részéo. HAAAAAmûj! Co za wrék sâ pchô! Stoooo-jë! Robotë drogówé. Nê jo. Prawie, czej nôwiacy lëdzy jedze.

„Jedzesz dobrą drogą”. Jo? Nê, tej jidâ. Pól gôdzénë. Gôdzénâ. Mili głos môji autólowi džipiesczi: „Želë mòżesz, za-wróć”.

Za rutą „Wrocław – tâdka”.

W radio lecy „Nigdë nie wierzë biaľce. Dobrą radâ cę dóm”...